

ravnost odločilnega pomena. Celo lažje vrste bolezní, kakor Dengueva mrzlica, ki jo prenaša neka vrsta komarjev, je mogla pred nekoliko leti ustaviti v Grčiji skoro ves promet, ker ni bilo na razpolago dovolj zdravega železniškega osobja. — Posebno velika je tudi škoda, ki jo povzroča neka vrsta komarjev med živino. Celo Nemčija, ki gotovo ni dežela nevarnih komarjev, utrpí vsako leto milijonsko škodo radi smrti in obolenja opikane živine, radi izgube mleka, stroškov za živinozdravnike itd. V drugih deželah je še hujše. Leta 1923 so utrpeli romunski živinorejci milijone škode zaradi izgube živine, vlada je morala podpreti s kopico milijonov oškodovane kmete. Isto leto je izgubila Bolgarska preko 15.000 glav živine, istotako velika je tudi škoda, ki jo mora prenašati ameriška živinoreja radi komarjev. — Škoda, ki jo povzroča malarija, se v številkah skoraj ne da izraziti. Na Bolgarskem so kraji, v katerih izumre vsaka družina zaradi malarije v enem samem pokolenju. Španska porabi vsako leto 9000 kg kinina samo za lečenje malarije. V eneli samem malarijskem okrožju Južne Srbije s 16.500 prebivalci potrebujejo stalno 30 zdravnikov, 18 pomočnic in 31 razdeljevalcev kinina, vse samo za malarijo. Sardinija izgubi zaradi malarije letno okrog 500.000 delovnih dni. Romunija porabi letno za nekaj milijonov lejev kinina in mora zdraviti povprečno 65.000 malaričnih bolnikov. Povprečno število malaričnih v predvojni Rusiji je bilo 3 milijone oseb, isto toliko bolnikov je v Ameriki, kjer umre letno 13.000 oseb radi te bolezni, in v Italiji nič manj. Več milijonov smrtnih žrtev zahteva malarija vsako leto v Indiji! — In proti tem strašnim dejstvom je človeštvo skoraj še vedno brez moči. Insektolog Howard je nekoč dejal, da ne živimo v dobi človeka, temveč v dobi žuželk, ki so močnejše od človeka in ta mož ima v nekem pogledu popolnoma prav,

Najbolj uspešna bramba, ki jo imamo zoper smrtonosne komarje, je v tem, da se zasujejo jarki in močvirja, v katerih imajo strupene živalice svoja legla. Tudi petrolej uničuje zarod. Vendar pa ostane tu še toliko dela, da se za sedaj res ne moremo ponašati, da je človek edini gospodar sveta.

DRUŠTVENE VESTI

SLOMŠEKOVA PROSLAVA V PTUJU.

V nedeljo, 9. oktobra, proslavi župnija sv. Petra in Pavla v Ptuj 70letnico smrti velikega našega huditelja in voditelja škofa Slomškega. Zjutraj pri ranem cerkvenem opravilu skupno sv. obhajilo, ki se bo darovalo v namen, naj dohri Bog našemu svetniškemu rojaku čim prej podeli čast oltarja. Ob pol desetih bo slavnostna pridiga, ki jo bo imel predsednik Prosvetne zveze dr. Jos. Hohnjec, nato slovesna sv. maša. Popoldne ob 17h bo v mestnem gledališču slavnostna akademija z bogatim in zanimivim programom.

Gornja Sv. Kungota. Dne 25. septembra je Gornja Sv. Kungota praznovala velepomembno 70letnico smrti velikega škofa Slomškega. Imeli smo dve sv. maši. Pri drugi sv. maši je bilo videti, kot da je Slomšek med nami. Veličastno lepo je razložil zbranim vernikom pred. g. Pavel Slapar, duhovnik ljubljanske škofije, življenje škofa Slomškega in njegov trud za rešitev neumrjčih duš. Od sedaj naprej menda ni človeka v župniji, ki mu ne bi bila znana oseba svetega škofa Slomškega, ki je vsestransko deloval in hotel svoje ovčice videti srečne tukaj in enkrat v večnosti. Pred. g. Slaparju, ki je prišel nadomestovat bolanega domačega župnika, bodi izrečen tisočeri Bog plačaj! Po sv. blagoslovu se je vršila akademija v čast škofu Slomšku v katoliškem prosvetnem domu pred mnogoštevilnim občinstvom, kjer je navdušeno in lepo govoril tukajšnji šolski upravitelj g. Spreitz o Slomšku, ki je bil mož posebne energije, mož mo-

S „Planinka“ čajem

se boste počutili boljše in spanje Vam bo trdnjše.

Zavitek Din 20.— v apotekah. 841

litve in posebne gorečnosti. Z izbranimi besedami je silkal vso milino njegovih nežnih pesmic ter še posebno predočil, koliko tisoč Slovencev je rešil s preložitvijo lavantskega sedeža od Sv. Andraža na Koroškem v Maribor, ki je od tistega časa postal kulturno središče spodnještajerskih Slovencev. Pred krasno ovenčano sliko Slomškega so otroci lepo peli in deklamirali ljubke Slomškove pesmice, a posebno ljubko in z zvoncekom v roki je k sklepu dovršeno in lepo deklamirala mladenka Trezika Hollerjeva »Zvoneček moje vestice«. Lepa slovesnost se je zaključila s prošnjo: »Svetniški Slomšek, prosi zdaj, da pridemo enkrat v sveti raj!«

Gornja Radgona. Tudi mi smo imeli dne 25. septembra proslavo Slomškovo. V cerkvi je g. dr. Terstenjak v temeljito premišljenem govoru orisal Slomška kot edino pravega vzgojitelja slovenskega naroda. Smernice, ki jih je podal on, še imajo, oziroma bi morale imeti še danes svojo veljavo. Popoldne se je zbrala naša navdušena mladina okrog Slomškega na odru. Hvalevredno so se izkazali mladi tamburaši. V kratkem času so dosegli lepe uspehe, kar nam jamči, da bodo še lepše napredovali pod modrim vodstvom svojega učitelja. G. kaplan nam je podal jasno sliko Slomškovega življenja in delovanja. Mali deklamatorji Slomškovih pesmic, med njimi skupina hrabrih dečkov z imenom Slomšek, so izzvali živahno odobravanje mnogobrojnega občinstva. Navdušeno je govorila zastopnica Dekliške zveze o Slomšku kot bojevniku za slovensko narodnost. Njene tovarišice so se ga istotako navdušeno spominjale v lepih deklamacijah. Tako smo se spomnili svojega velikega dobrotnika z navdušenjem in hvaležnostjo. Zdelo se nam je tudi,

Princesa, ki je našla Mojzesa.

Nedavne najdbe v Jerihonskih kraljevih grobovih so pomagale ugotoviti, da je bila svetopisemska oseba, ki je našla Mojzesa, plavajočega v košarici iz lubja na Nilu, princesa Hatafu. Ta princesa je bila sestra vladarja Tutmozisa II., ki je vladal svojo deželo samo 13 let. Po njem je prevzela vladavo princesa Hatafu, ki najznačilnejši ženski vladarski lik na egiptovskem prestolu. Ona je bila tista ženska, ki je našla in dala potegniti Mojzesa na suho, oskrbela refo in ga pozneje vzgajala. Po njej je prišel Mojzes do svoje moči in ugleda, in po njeni smrti

Bridka zgodba skopuha.

(Dalje.)

Porinejo predenj Rama in Sito, ki se bližata čarovniku vsa trepetajoč od strahu. Obe roki jima položi na glavi in reče zaupljivo:

»Sta pod varstvom božanstva, ker ne skrbi za vaju noben človek. — Prav nič se vama ne bo zgodilo, ako bosta storila, kar vama bom naročil.«

Obrne se proti ljudem ter jih zagotavlja:

»Videli boste čudeži!«

Rama je že navdušen za zadevo, čeravno še ne more popolnoma premagati bojazni. Da je mogoče nepreviden, da bi z njegovim početjem pater ne bil zadovoljen, nato tedaj ne misli.

Mož porine kače na stran, pograbi obe košari ter sabljo in nese celo ropotijo na sredino med gledalce.

Odpri obe korbí, ju iztrese, poriva meč skozi šibje, da bi dokazal občinstvu, da sta košari čisto prazni.

2

Ko ju posadi zopet na tla, se obrne do otrok: »Rama in Sita! Tako mislim, se zoveta.«

Otroka pokimata.

»Mar se li bojita?«

Otroka zopet pokimata, a sta že manj plaha

»Bosta li storila, kaj vama rečem?«

»Da, zapovednik!«

»Zlezita vsak v eno košaro!«

Dvigne ju ter spusti v jerbasa. Takoj zapre pokrov nad glavama. Mala Sita ne upa odpreti oči, celo junaškemu Rami je nekoliko neprijetno.

»Vsako korbo še moramo povezati z vrvjo.«

To je bil glas kačjega zagovornika. Otroka čutita povezovanje na premetavanju košare.

»Krepki možje naj pristopijo in se prepričajte, da sta otroka resnično v jerbasih.«

Par mož dvigne košari in potrdi zagovornikovo trditev.

»Rama, ali si tukaj?«

»Da«, zapovednik.

Vsak se je lahko uveril, da sta res otroka zaprta v košarah.

Kačji zagovornik raztegne krog gledalcev

da je ravno Slomšek tisti, ki je tudi pri nas ločil pšenico od plev.

Velika Nedelja. V nedeljo popoldne bomo slavili v naši dvorani Slomškega in sicer vsi: mali in veliki. Otroci bodo nastopili v deklamacijah in živih slikah, odrasli pa v prednášanju Slomškovih del. Vmes pa bomo poslušali petje mešanega in moškega zbora. Govorí ma g. dekan Horvat. Pridite vsi, vstopnine ni.

Laporje. Naša dekleta in fantje so si zaželeli dela in sicer prosvetnega dela. S tiho in mirno agitacijo so dosegli, da se je vršil dne 28. 8. t. l. občni zbor prosvetnega društva. Ustanovil se je dekliški in fantovski odsek. V odbor izvoljeni člani so res prosvetni delavci, pokazali so to že 25. 9., ko so pripravili Slomškovo slavnost z jako pestrim sporedom. Pevci so zapeli pod vodstvom g. organista več sicer starih, a vedno lepih pesmi. G. bogoslovec Kušar nam je v izbranih besedah govoril, kako naj po Slomškovih naukih bomo trdni v sv. veri, kako naj ljubimo domačo grudo in materno jezik. Dekleta in fantje so nam deklamirali lepe pesmi in še naši malčki so vneli vse navzoče z deklamacijama »Kje sem doma« in »Mati ziblješ«. Dekleta in fantje, mladostni ogenj, ki gori v vas, naj vname vse dobro misleče tovarišice in tovariše, da bomo po Slomškovih besedah res kreposten narod, po sv. veri in maternem jeziku.

Poljčane. Na lep in pristrčen način so proslavile Poljčane 70letnico Slomškove smrti. Že na predvečer takoj po večernem zvonjenju je zažarela na bližnjem hribočku številka 70, sestavljena iz mnogih lučk. Pevci so zapeli Slomškove pesmi. Vmes pa je igrala godba. V nedeljo je pri pozni službi božji pridigal č. g. dr. Josip Meško, ki je prikazal služabnika božjega Slomška kot graditelja kraljestva božjega med Slovenci. Sv. mašo je daroval domači č. g. kaplan Babič. Po sv. maši se je strnila ogromna množica ljudstva pred cerkvi k slavnostnemu zborovanju. Zborovanje je otvoril in vodil g. kaplan Babič. Na zborovanju sta poleg dveh domačih fantov govorila ravnatelj Zadrúžne gospodarske banke g. Franc Jerebič o Slomšku kot prosvetnem delavcu ter g. Mirko Geratič, ki je v jedrnatem govoru orisal Slomška kot vzor mladine.

Polzela. V nedeljo dne 9. oktobra se vrši občni zbor Prosvetnega društva na Polzeli v Prosvetnem domu ob treh popoldne.

Proslava Slomškega pri Sv. Jožefu n. Celjem se je vršila v nedeljo dne 25. septembra in ne samo v spomin na 70letnico njegove svetniške smrti, temveč tudi v spomin, ko je veliki misijonar škof Slomšek pred 80 leti ravno v nedeljo dne 26. septembra vpeljal prve misijonarje sv. Vincencija Pavelskega k sv. Jožefu in jih v dveh govorih predstavil v velikem številu zbranim duhovnikom in ogromni množici ljudstva. V hvaležni spomin na to je bila že predpoldnem slovesna sv. maša s pridigo o Slomšku. Popoldne ob štirih pa je imel slovesne večernice profesor msgr. Vreže in je proslavljal v svojem lepem, skoro eno uro trajajočem govoru Slomškega, kako je v svoji ljubezni do slovenskega ljudstva poklical in vpeljal misijonarje pri sv. Jožefu, da bi njegovo misijonsko delo za duhovni blagor ter zveličanje ljudstva nadaljevali še po njegovi smrti. Tako je msgr. profesor Vreže proslavljal tisto nedeljo Slomškega v dveh cerkvenih govorih: prvič zjutraj v Kamnici, drugič popoldne pri sv. Jožefu.

Brežice. Prosvetno društvo v Brežicah ima svoj redni letni občni zbor v nedeljo dne 9. oktobra ob 9. uri dopoldne v društveni sobi samostana v Brežicah. Vsi prijatelji prosvetnega dela vabljeni!

Nalezljive bolezni nekdanj in danes.

Iz Zagreba so javljali zadnje dni, da se je pojavilo tamkaj 14 slučajev nalezljive pohabljenosti otrok. Zdravniška oblast je storila vse, da bi se bolezen ne oprijela še večjega števila. V zagrebškem primeru gre le za nekaj osamljenih slučajev in je težko govoriti o nalezljivosti ali epidemiji.

V očigled pojavu v Zagrebu se nam vzbujajo spomini na nekdanje čase, ko so obiskovale človeštvo res grozne nalezljive bolezni, ki so zahtevale tisočere in tisočere smrtne žrtve, katere pa danes zadržijo takoj v kali, če se po-

javi kak tak slučaj in to s pomočjo tolikanj napredne zdravniške vede.

Črna smrt.

Vsem nalezljivim boleznim, ki so kosile kedaj med človeštvom, prednjači kuga, ki je obče znana pod imenom: »črna smrt«. Ta grozna bolezen je ugonobila v letih 1346 do 1351 25 milijonov ljudi, približno eno četrtno celotnega tedajnega človeštva. Bolezen ni prizanesla kljub temu, da so se zapirale pred njo posamezne dežele, nobena pokrajina. V Benetkah je pomrlo na kugi 100.000 oseb, v Florenciji 96.000, na Španskem je pobrala dobro petino vseh prebivalcev. Ravno tako visoka je bila smrtna številka tudi na Francoskem in Angleškem.

Izbruh kuge je bil v naprej napovedan od nekaterih naravnih dogodkov: potresov, poplav, od prikazni kometov, od lakote in viharjev. Vse te grozne prikazni so pred pojavom bolezni ubogo človeštvo do obupa preplašile. Zibelka črne smrti je Azija, odkoder se je razširila preko Grčije, Italije, Španije, Francije, Nemčije in Rusije po celem svetu. Kako strašno je divjala ta morilka po naših krajih, je itak že znano.

Veliko ljudi je zbežalo, da bi ušlo bolezni. Drugi so skušali zaustaviti val bolezni z bičanjem in neusmiljenim preganjanjem domnevanih povzročiteljev kuge in to predvsem Judov. Procesije bičarjev so romale od dežele do dežele, molile, pele, se javno bičale, ropale, požigale in še bolj širile črno smrt. Preganjanja Judov so zavzela tak obseg, da je izdal papež Klement VI. dve pismi, v katerih je branil žide. — Isto sta storila nemški cesar in poljski kralj Kazimir Veliki.

Črna smrt je bilo najhujše bolezensko zlo, ki je kedaj šibalo človeštvo.

Gobavost.

Pogubonosne za človeški rod so bile tudi razne druge nalezljive bolezni in pride za kugo koj gobavost, ki se je

narazen, upirajoč oči v radovedneže, hodi okrog košar in govori nerazumljive — čarovniške besede. Vedno hitreje koraka, vedno ožji postaja krog obhoda. Pot mu že zaliva braz. Strmeč sledijo ljudje igri, ki obeta nekaj čudežnega.

Naenkrat skoči čarovnik med obe košari, zavihti meč, vrže v zrak vejico in jo preseka z močnim zamahljajem na dvoje.

Zopet teče krog košar. Ljudi pretrese groza. Kaj bo neki napravil?

Divjih korakov se bliža košarama, bije z mečem po njih in suva kakor pobesnel z mečem skozi šibje.

»Kri!«

Eden je izgovoril. Da, kri! Vsi vidijo, kako kaplja kri od sablje na suho zemljo. Naenkrat zavlađa tišina. Meč mu pade iz rok. Ves onemogel se zgrudi.

Nobeden od prebivalcev od Sangao se ne upa niti ganiti. Niti najmanjši šum ne moti tišine. Minute čakanaja postanejo neznosno dolge. Slednjič se vendarle dvigne tujec. Vsi v skrbeh sledijo ljudje njegovemu početju. Gre h ko-

šaram, odstrani vrvi. Ju odpre in reče, kakor bi se ne bilo prav nič zgodilo:

»Pridita ven! Vse je končano!«

Otroka živita. Maša Sita se prikaže objokana, Rama se smehlja.

Radi čudeža zmigavajo gledalci z glavami. Oglasi se kačji zagovornik. Rad bi nekaj denarja in predvsem riža za spremljevalca in oba otroka, ki morata danes obečevati z njima, ker sta posebna ljubljena božja.

Vaščani so se razkropili po selu in počivajo med opoldansko vročino.

Ko gre dan proti večeru, se prikažejo zopet prebivalci vasi Sangao iz svojih kočur in se razgovarjajo o današnjih doživljajih. Sedaj, ko sta odšla oba čarovnika, hočejo obe siroti temeljito izprašati, kaj in kako se je jima godilo v košarah in če nimata po telesih ran.

Otroci hitijo ven na prostor, kjer se je vršila zjutraj predstava, da bi privedli v vas Rama in Sito.

Kačja zagovornika sta izginila, a tudi o obeh sirotah ni duha ne sluha.

se je svetopisemski prerok umaknil iz Egipta v Madian, kjer je ostal 40 let po njeni smrti ves čas, dokler je vladal Tutmozis III.

Davidov zid v Jeruzalemu.

V Jeruzalemu so po golem naključju odkrili najstarejši zid, ki ga je bil dal pozidati kralj David za obrambo mesta. V vzhodnem mestnem delu se je bil namreč zrušil kanal. Podrtija je začela ogrožati sosedne hiše. Delavci, ki so začeli popravljati porušeni del, so pa kmalu prišli na to, da stoji pod ruševinami star zid. Obvestili so o tem oblasti, ki so poslale na lice mesta komisijo, ki je ugotovila, da pred-

pojavi v Evropi v V. stoletju. Akoravno pozna to bolezen že stari vek, je zadivjala v večjem obsegu v dobi križarskih vojsk in je dosegla višek leta 1300.

Usoda gobavcev je bila obupna. Večkrat so jih proglasili mrtvim s tem, da so jim metali zemljo pod noge. Morali so se izogibati cerkev, mlinov, pekarij in studencev. Nosili so posebno obleko in Lazarjev klopotec, s katerim so naznanjali svoje bližanje. V nekaterih deželah so gobavce enostavno sezgali. Prvo strogo ločena hiša (izolirnica) je bila zgrajena za gobavce na Španskem leta 1067. Začetkom 15. stoletja je bilo v Franciji in po Nemčiji 10.000 izolirnic za gobavce. Iz tega števila se da sklepati, kako silno je bila tedaj razširjena ta nalezljivka.

Novi vek.

Začetek novega veka tudi ni bil obvarovan pred večjimi nalezljivimi boleznimi. Kmalu po odkritju Amerike je začela razsajati po Evropi spolna bolezen sifilis. Začetkom 16. stoletja se je pojavila na evropskih tleh pegasta mrzlica, ki je sledila vojaštvu v 30letni vojni. Huda šiba božja so bile črne koze, ki so neusmiljeno zdesetkovale 1.1493 Nemčijo.

Griža in kolera.

Prvi pojav griže je beležiti v l. 1510, dalje leta 1580, a še le v 19. stoletju postane griža res opasna nalezljivka.

Kolera je priromala iz Azije prvič v Evropo leta 1829 in se je razširila v o-nih letih po celem svetu. Pegasta mrzlica je obiskala Evropo v preteklem stoletju dvakrat in sicer 1847-48 in pa 1878-79.

V primeri s prejšnjimi stoletji je bilo v 20. stoletju na srečo še malo nalezljivih boleznih kljub svetovni vojni, v kateri sta zahtevali mnogo žrtev kolera in griža.

Leta 1905 se je pojavilo otrpnenje tilnika in je umrlo v šlezijemskem okraju Oppeln od 2102 obolelih 1789 oseb.

Danes že zatrejo vsak pojav nalezljive bolezni in radi tega je pa tudi divjanje teh šib božjih v večjem obsegu zaradi velikanskega napredovanja zdravniške vede izključeno!

Maribor. Pokojni zlatomašnik Jožef Plešič je bil slovesno pokopan v četrtek popoldne ob zelo veliki udeležbi. Pogreb se je vršil iz frančiškanske bazilike na Pobrežje. Ob odprtem grobu je spregovoril blagemu in skromnemu jubilarju v srce segajoče besede g. župnik p. Valerijan.

Št. Peter pri Mariboru. 70letnico Slomškove smrti smo proslavili dne 18. 9., dopoldan v cerkvi, popoldan pa je priredilo Slomškovo proslavo prosvetno društvo »Skala«. Pa tudi zadnje nedeljo smo proslavljali Slomškov spomin s cerkveno slovesnostjo. Tako se je šentpeterski rod dostojno oddolžil velikemu Slomšku, ki je kot škof v Mariboru kaj rad zahajal v prijazni Št. Peter. — Nekdanja prednica tukajšnje naselbine č. š. sester, S. M. Pulherija Ploder, sestra provincijalne prednice č. s. M. Melanije, je dne 15. 9. slavila pomemben jubilej: 50letnico preobleke in zaobljube ter 70letnico rojstva. Slavljenka je rodem od Zgornje Sv. Kungote. Rojena je le, ta 1862, preoblečena leta 1882 v kongregaciji šolskih sester v Eggenbergu pri Gradcu, kjer je delovala in Bogu služila celih 40 let. Sedaj je že nad 10 let v naši državi ter vrši točasno v slovenjebistriškem samostanu službo gospodarske upraviteljice. Slavljenki želimo tudi šentpeterčani še mnogo zdravih let v krogu svojih sosester. — V Nebovi je umrla po daljši bolezni skrbna žena in dobra mati Trampuž Alojzija, stara 80 let. Rajnka je vse svoje življenje posvetila domu, družini in Bogu. Naj dobra ženica, ki je bila pokopana pretečeno nedeljo, počiva pod vzožjem cerkve M. B. na Gorci v miru! — Kakor vsako leto se bo tudi letos vršil v samostanu č. š. sester gospodinjski tečaj, ki bo trajal tri mesece. V tečaj se sprejmejo kmetska, pa tudi delavska

in viničarska dekleta. Ker je treba tudi dekletom z dežele več znanja iz praktičnega gospodinjstva in iz drugih panog, in ker rabijo tudi kmetski domovi izobraženih gospodinj, se dekletom vstop v gospodinjski tečaj kar najbolj priporoča!

Št. Peter pri Mariboru. Razrešena sta bila člana občinskega odbora gg. Sande Jakob in Ornig Jožef, ki se sej občinskega odbora že itak nista udeleževala. — V Trčovi je umrla pri svoji hčeri 88letna Marija Kramberger. Rajnka je bila mirna in globoko verna ženica. Naj v miru počiva! — Sadna kupčija še precej dobro uspeva. No, je pa bil tudi že skrajni čas, da je prišel naš kmet do denarja. — S trgatvijo homo še nekaj časa počakali, ker je vreme še ugodno za vinograde. Količina bo letos sicer manjša, pač pa bo kakovost vinskega pridelka znatno boljša. Vinogradniki naj se s prodajo vinskega mošta ne prenačijo. Enotna cena za vinski mošt naj bo 3—4 Din za liter. Pod to ceno naj mošta nihče ne proda in kupce, ki manj ponujajo, odkloni.

Gornja Sv. Kungota. Preložitev ponovitve nove sv. maše. Za dan 16. oktobra t. l. naznanjena nova sv. maša se preloži na dan 9. oktobra t. l. ob devetih dopoldne, katero bo daroval prč. g. Ferdinand Kolednik iz Maribora. Matere in starši naše župnije, pridite, da se vam ob pogledu na presrečno mater g. novomašnika vzbudi v srcu srčna želja, vzgojiti katerega naših otrok za duhovnika, ko boste same gledale enkrat svojega sina v sveetišču Gospodovem, ker je pomanjkanje duhovnikov pri nas občutno.

Sv. Rupert v Slov. goricah. Na ruperčko nedeljo smo pokopali vzor očeta, moža in župana občine Čermljenšak g. Jožefa Voglarja. Velika množica ljudi, skoraj vsa župnija, ga je spremljala na zadnji poti. Vse je plakalo za njim. Zapustil je žalujočo ženo in sedem otrok, katere je vse neizrečno ljubil. Še pred dnevi zdrav in vesel je po enodnevnem mučnem trpljenju v Gospodu zaspal. Bil je 7 let župan, član načelstva domače hranilnice, katera ga je z člani načelstva in nadzorstva spremljala s krasnim vencem na zadnji poti. Katoliško prosvetno društvo ga je tudi spremljalo z vencem, ker je bil dolgoletni njegov

stavlja ta zid ostanek Davidovega zidu, ki je star danes dobrih 3000 let. Arheologi so ta zid doslej že večkrat iskali, a vedno brez uspeha.

13krat krog sveta.

V italijansko mesto Genova se je pripeljal še dni na krovu parnika »President Hayes« g. Brittlebok iz S. Franciska v Združenih državah Severne Amerike. 73letni starček je že potoval 12krat krog sveta in rajša sedaj že trinajstič. Že pred leti je pustil trgovino. Ker ni znal, kako in s čim bi ubijal čas, je začel iz samega dolgega časa potovati okoli po svetu. Izdal je že milijone za potovanje, na katerih se poslužuje vseh prometnih sred-

Celo vas preiščejo. Kam neki bi se naj bila izgubila otroka? Ali sta bila še sploh pri življenju, ko so ju zadnjič videli zjutraj? Če ju ni mož s kačami umoril?

Stari kristjan, pri katerem imata siroti nočišče, zve o zagonetni zadevi in pošlje hitro sla k patru Sahebu. On pride. Nikomur ni znano, kje bi naj bila zaostala otroka. Še dosedaj ju ni na spregled. Povprašujejo po celi okolici, če bi ne bili siroti kje tamkaj na delu, ali ju je sploh kedo videl. Pater zve le vedno znova doživljaj s čarovnikoma. Eno je sigurno, otroka sta pri življenju. Že večkrat je čul o copernikih, ki so proizvajali podobne čarovnije in slepila. Kje bi naj bila sedaj otroka?

Še ena možnost ostane. Mogoče, da sta šla v Sangamner; čeravno ne zna razloga, zakaj bi bila to storila, mu nekaj šepete in ga tolaži, da ju bo našel. Prav v notrajnosti pa le ne verjame. Vzburdil se mu je še drug sum, katerega pa ne upa izdati. Čarovnika sta morala biti po pripovedovanju vaščanov mohamedana.

V Sangamnerju ju ne najde. Takoj pokliče

policijo in ji javi svojo domnevo. Oblast mu obljubi, da bo storila vse, da izsledi in reši zagonetno izginuli siroti.

Sahib.

Zopet sta sedela skupaj v kavarni in jedla. Tokrat sta bila le dva, svečenik Mohamed ter eden od pridigarjev.

Za nekaj dni je zginil Omar. Ali je pojasnjeval, da ga je odpoklicala dolžnost, Mohamed je bil zadovoljen s pojasnilom, vesel, ker je ostal vsaj eden, ki je plačeval zanj obed. Omar je bil vendar pridigar in je moral vršiti službo kje izven mesta.

Alija je prekinil v pripovedovanju nenaden pojav Omarja:

Nagovorjeni je prikinil molče, prisedel in ne da bi se bil pred kosilom po predpisu umil, je segel po jedi.

»Nikakor nisem pričakoval, da se boš tako naglo vrnil!«

»Dolžnost sem hitro izpolnil.«

Te besede so bile vse, kar je zvedel Moħa-

predsednik. Še le pred dvema letoma je odložil to delo. Kot katoliški mož je vzorno vzgojil svoje otroke, kateri so delovali v katoliških organizacijah, katerih napredek je pokojnemu bil vedno pri srcu. Ob grobu se je v imenu vseh poslovil od njega g. Vogrin, župan občine Zgornja Voličina. Vse je zajokalo ob tem prizoru. Moški zbor mu je zapel posmrtnico. Pogrebelci so nabrali lepo svoto za katoliške misijone, da spreobrnjene duše molijo za blagor rajnega. Priporočamo ga v blag spomin in molitev!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Tu smo dne 18. 9. pokopali Franca Vrbnjaka, kmeta v Ihovu. Veliko ljudi ga je spremljalo na zadnji poti. Domači dušni pastir je v nagrobnici naglašal, da je rajni blizu 20 let bil ihovski župan, poln ljubezni za blagor občine, 22 let je kot odbornik sodeloval pri naši posojilnici, ves vnet za njen napredek. Bil je skrben gospodar, posebno se je zanimal za sadjarstvo. Pri naši sadjarski podružnici je bil ves čas podpredsednik. Tudi krajevni Kmetijski zvezi je nekaj let načeloval. Za svojo družino je prelepo skrbel, zato ga bo ohranila v najblažjem spominu. Bil je povsod mož na svojem mestu, ki se je zvesto oklepal naših katoliških načel. Bog nam še da mnogo enakih! Naj v miru počiva!

Libanja-Pavlovski vrh. Gotovo boste rekli, moji ljubi bralci, da so minila že leta, odkar se iz naše tihe dolinice ni nikdo oglasil. Čeravno sem s svojimi vrsticami nekoliko zostal, mi boste gotovo oprostili. Imamo namreč tudi pri nas nekaj važnih novic, katerih ne smemo kar tako za sebe obdržati. Imeli smo namreč blagoslovitev naše ljubke kapelice na Libanji, ki vsebuje v svoji notrajnosti krasno podobo Lurške M. božje in nad njo lep kip presv. Trojice, ročno delo pokojnega posestnika Škrinjarja, katerega zasluga je, da stoji tukaj to svetišče božje. Tudi sedaj so se vrli občani spomnili zlasti v tem letošnjem kritičnem letu, da bo treba dati prenoviti kapelico, kar spominja, da še nismo izgubili vere v Boga in njegovo presv. Mater. V prvi vrsti gre zahvala vlč. g. duh. svetovalcu Bratuškemu, ki je v lepem in jedratem govoru opisal pomen kapelice. Enako tudi vsem darovalcem, ki so z darovi in gradivom pripomogli k prenovitvi. Posebej pa

smo še dolžni zahvalo mladini, ki se je veliko potrudila, da je bila hišica njene blažene priprošnjice tisti dan vsa okrašena, še celo zvonik, tako da res lahko zapeli »Oltar ino stene, so vse plene, tako se Marija časti!«

Leskovec, Sv. Andraž / Halozah. Prostovoljno gasilno društvo za okoliš župnije Leskovec, Sv. Andraž v Halozah, ki obstoja že od leta 1928, še do danes nima svoje zaželjene brizgalne in potrebnega orodja. Zato se pač obračamo do vseh milosrčnih ljudi, ki imajo v tej fari svoje vinograde in tudi iz sosednje fare, ki so bližje meje, da nam priskočijo na pomoč z nekaj literčki vinskega mošta. Vsaka kaplica nam bo dobro došla, ker jo bomo potem prodali in za izkupiček zopet kaj nabavili, da pridemo prej do zaželenega cilja. Ne zavrnete torej našega nabiralca. Vsak, ki bo daroval za društvo, dobi od nabiralca potrdilni listek. — Odbor Prostovoljnega gasilnega društva.

Sv. Marjeta nize Ptuja. Lepa slovesnost se je vršila pri nas dne 20. septembra. Sedemdeseto leto je zaključila naša vsem znana Terezija Murk v Gorišnici, dobrotnica mnogoterihi manj premožnih in podpornica dijakov. Da, res, 70letnica! Pa vam je urna kakor dekle, pa skrbna, kakor da bi imela namen živeti vsaj še 50 let. Izgleda pa — da se nič ne hlinim — gotovo za 20 let mlajša. Ni čuda, da je dobila od nekega ravnatelja in bančnega podjetnika iz Maribora čestitko k »štiridesetletnici«. Laskavo priznanje! Ob tej priliki so se gostje, od blizu in daleč zbrani, tudi spomnili domačih revežev in zanje zbrali znesek 480 Din, ki se je kar prihodnjo nedeljo med nje razdelil. Ta je prava katoliška akcija! Posnemanja vredno! Bog čuvaj našo slavljenko še vnaprej!

Črešnjevce pri Slov. Bistrici. Nedelja dne 2. oktobra nam bo ostala še dolgo v spominu. Obhajali smo ta dan kar dve slavnosti: god farnega patrona, Mihaelovo nedeljo, in blagoslovitev prenovljenega stolpnega jabolka ter križa. Križ in jabolko, ki se sedaj tako lepo lesketata v zlatem solnčnem sijaju, je pozlatal g. Zamuda iz Križevc, vrh stolpa pa ju je prav spretno montiral kleparski mojster Podhraški iz Slov. Bistrice. Izredno ljubeč je bil prizor, ko so belo oblečene deklice v proce-

siji med streljanjem in godbo nesle križ in jabolko pred cerkev, kjer je izvršil obred blagoslovitve domači g. župnik ob asistenci p. Konstantina Urankarja iz Maribora, kateri je tudi opravil sv. mašo in pridigo. Popoldan pa se je vršila v šolskih prostorih prav lepa Slomškova proslava. Uvodoma je pevski zbor zapel več lepih pesmi, nakar je govoril o Slomšku kot vzoru slovenske mladine g. Mirko Geratič iz Maribora. Fantje in dekleta prosvetnega društva pa so vprizorila igro »Pri kapelici«. Vsi igralci so svoje vloge prav častno rešili. Zlasti Jurček je vsem ugajal. Tudi Ivan, Repar, Metka in Lipe so se dobro vživeli v svoje vloge. Vrhim fantom in dekletom vso priznanje. Le tako aprej!

Frankolovo. Občinski odbor občine Frankolovo pri Celju je v svoji seji dne 8. sept. t. l. soglasno sklenil, imenovati vlč. g. župnika Čech Vaclava častnim občanom občine Frankolovo v srčno zahvalo za desetletno požrtvovalno dušnopastirsko delovanje in v hvaležno priznanje zaslug v blagor občine Frankolovo. Tozadavna, krasno v tiskarni sv. Mohorja v Celju izdelana diploma v dragocenem okvirju je bila izročena vlč. g. župniku na njegov godovni dan sv. Vaclava dne 28. septembra 1932. Čestitamo!

Sv. Jurij ob Taboru. Naša Katoliška akcija je v nedeljo dne 25. septembra priredila lepo Slomškovo slavnost s sledečim sporedom: Šolarji so deklamirali: Veselja dom, Angelj varuh, Kje sem doma in Dva potepena šolarja. Fantje so deklamirali: Veseli hribček, Zdravica Slovencev, Slovinc, tvoja zemlja je zdrava in Popotnica vojaška. Dekleta so prednašala: Zganjepisje in Večernica. Mnogobrojnim poslušalcem se je pokazal Slomšek kot življenjepisec, ki je opisal zdravnika Ipavica in grofa Radeckega. Fantje in dekleta so čitali Slomškove pregovore, primerne fantom, dekletom in vzgojiteljem. Govorniki so slikali Slomška kot učitelja v nedeljskih šolah, kot učitelja, kako moramo svoj materni jezik ljubiti in spoštovati. Vsi poslušalci so peli lepe Slomškove pesmi: Veselja dom, En hribček, Zdravica Slovencev, Popotnica vojaška, Večernica in Misijonsko pesem. Poldrugo uro trajajočo proslavo smo sklenili s Slomškovim geslom: Sveta vera bodi vam luč, materni jezik bodi vam ključ do zveličavne narodne o-

med o izletu in o nepričakovani vrnitvi. Razgovor je krenil na druge zadeve. In baš to so bile reči, ki so duhovnika izredno zanimale. Govorili so o kamnu modrih, ki razodeva posestniku vse dragocene dijamante, bisere in dragulje sveta. Baš sedaj ga hrani neki nepalizijski samotar pod gorovjem Himalaja, ki ne zna, kaj bi naj počel z njim. Govor se je pletel okrog Harun al Rašida, katerega je obdaroval prerok z zemeljskimi dobrotami in krog puščavnika v arabski puščavi, katerega sta obiskala ob priliki zadnjega romanja v Mekko, ki poseda košaro, iz katere riž nikdar ne izgine.

Pred vrati kavarne so se poslovili, a svečenika sta pridigarja zopet povabila na kosilo za prihodnji večer.

Komaj se je Mohamed nekoliko oddaljil, že je prijel Ali tovariša za roko in mu pošepnil:

»Zakaj si se vrnil tako naglo? Pripoveduj!«
Polglasno je poročal Omar:

»Skrbelo me je radi Šefkije, katerega mi je dal seboj Sahib. Bil je pa prav spreten in povrh je še znal molčati. Tri pošiljke so že odromale.

Z železnico je šlo vse prav izborno. Tudi v Guderatu stoji zadeve dobro. Ako bi tamkaj tudi iskali, bi ničesar ne našli. Vse smo izvršili počasno in previdno. Prišla sva v vas. Mislim da v Songao, Indijci prebivajo tamkaj. Postavila sva se z našimi umetnostmi; našla sva tudi dva otroka, sta sicer nekoliko velika, to je njun edini pogrešek, sva mislila, sicer sta pa kakor ustvarjena za nas. Sta siroti, ki sta delali zdaj tu in tam, za kateri se ne bo zanimal živ krst.

Na povabilo, naj nama pomagata nesti nekaj časa košare, sta šla brez obotavljanja z nama. Ko smo bili dalje iz vasi, sva otroka pobasala v košari in jima zamašila usta. Mlavec je grizel ter vpil, a mu ni nič pomagalo. Daleč naokrog ni bilo nobenega človeka. Dobro četrte ure je bilo do voza. Naložila sva plen in se odpejlala. Med vožnjo sva izločila deco.

Do tukaj je šlo vse dobro. Deklica je jokala in fantek jo je skušal tolažiti. Slišal sem, česar bi rajši ne bil in kar nam lahko vse pokvari. Mlavec je rekel:

(Dalje sledi.)

stev, izvzemši letala. Tekom let je prevozil in prehodil 1.800.000 km, ne da bi se mu bilo kaj pripetilo. Tri dni si je ogledoval Genovo in okolico in nato se je odpeljal z istim parnikom v Njujork.

Samomor rablja.

Bivši angleški rabelj John Ellis si je prerazal v Rochdale z britvijo vrat in izkryavel. Poskus samomora si je privoščil že pred 8 leti. Ellis je obesil, odkar je bil v službi rablja od leta 1901 do leta 1924, 203 na smrt obsojene. Med žrtvami je bil poleg velikih zločincev irski nacionalist Roger Casement in več udeležencev irske vstaje.